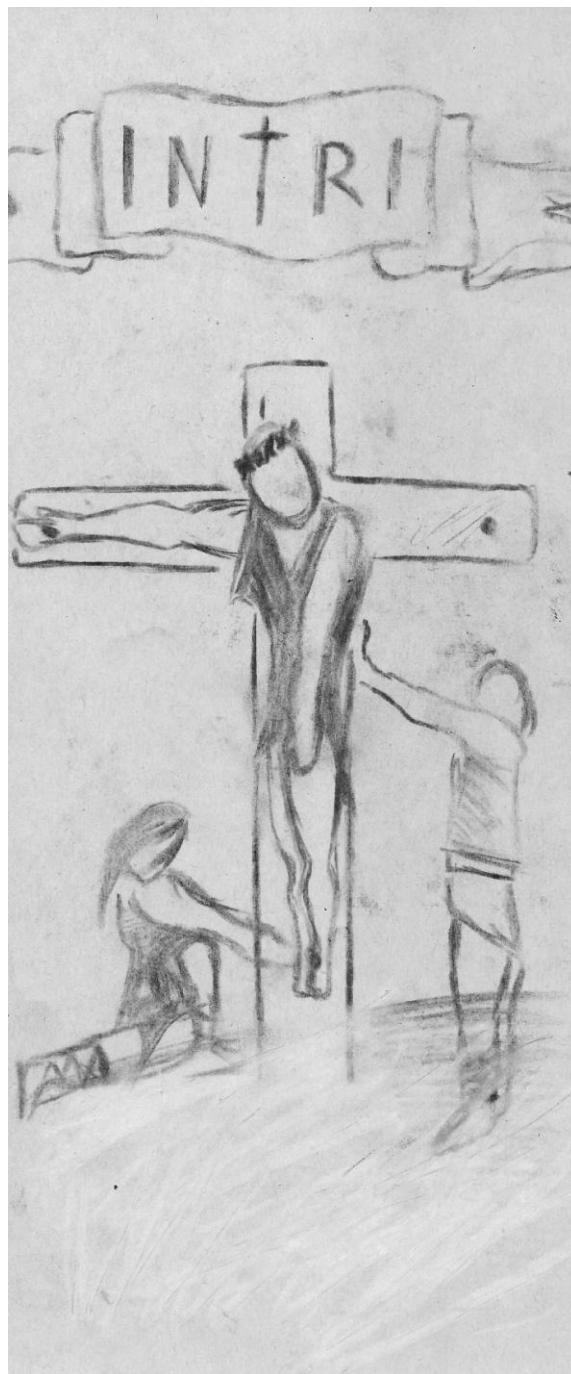

KRIŽEV POT Z BREZDOMCI

Dnevni center za brezdomce, 2016

NA KRIŽ SI ŠEL, GOSPOD

*Na križ si šel, Gospod, na križ si šel za nas;
umrl si, Gospod, umrl za vse nas.*

Krvav, razbičan, opljuvan,
ponižan kot nihče ni še bil,
trpiš, a vendar ne kloniš;
tvoje rane so kali ljubezni. *Odp.*

Na križ si šel zaradi nas,
za dan vstajenja našega,
za radost, veselje in srečo,
srečo tistih, ki te ljubijo. *Odp.*

UVOD

Ta križev pot je namenjen tebi, moj prijatelj. Da bi videl, da Jezus ni umrl zaman. V svojih zadnjih urah nam je pokazal pot, kako živeti, kako se spopadati s trpljenjem, ki je v življenju neizbežno in predvsem, kako ljubiti. Stopi z Njim na ta križev pot, pokazal ti bo smer do lepšega življenja.

1. postaja

Jezusa obsodijo na smrt - OBSOJEN

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

S partnerko sem živel 15 let. Imel sem urejeno življenje, imel sem in še imam dobro službo in plačo. Ona in njena družina so imeli nadzor nad mano, ona tudi nad mojim telefonom. Ko sem en dan vzel telefon, ker sem ga potreboval, je naredila celo »štalo«, ker je nisem vprašal za dovoljenje. Povedala je svoji mami in le ta jo je nahujkala proti meni, da je zatem prekinila odnos z mano. Čutil sem se izdanega. Imela sva tudi skupni avto in na dan, ko je prekinila odnos z mano, je brez moje vednosti prodala avto. Zatem je dobila panični napad

depresija in šla v bolnišnico. Zdaj je na zdravih. Zaradi tega in zaradi pritiska, ki ga nisem mogel več zdržati, sem se odselil od nje. Zdaj sem drug človek. Napredoval sem, postal sem močnejši in vzdržljivejši. Tudi v službi sem napredoval, izboljšal sem odnos s sodelavci. Sedaj si urejam sobo.

Benjamin B.

Jezus je prenašal obsodbo brez besed, čeprav je bil povsem nedolžen. Obsojen je bil bogokletja, ker je rekel, da je Božji sin. On, ki je še nedavno tega ozdravljaj ljudi, jih učil, izganjal hude duhove, odpuščal grehe, ... je zdaj obsojen skupaj z dvema razbojnikoma. Kakšna krivica! Ampak Jezus ne obsoja, se ne maščuje. Pripravljen je ljubiti do konca.

Gospod, pomagaj nam, da v krivicah ne bomo iskali maščevanja, ampak pomoč bližnjega.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

2. postaja

Jezus vzame križ na svoje rame – ZMOREM SPREJETI?

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

Težave se mi vedno upirajo. Ob pojavu težav postanem jezen, razburim se. Če si jezen, se je potrebno najprej umirit. Kadar sem razburjen, ljudem to tudi povem in jim rečem, da naj me pustijo pri miru. Včasih to ne zaleže, nekateri me še naprej izzivajo, zato včasih na to odreagiram tako, kot vem, da ni prav, ampak se v tistem trenutku ne znam zadržati. Najboljše bi bilo, da se ob trenutkih jeze in razburjenja odmaknem od vseh. Človek potrebuje mir. Večkrat si vzamem čas zase, da v miru razmislim o stvareh, ki me obremenjujejo. Pri tem mi je v veliko pomoč moja partnerka, z njo rešujem težave, ki me bremenijo.

Ljudje težko sprejmemo svoj vsakdanji križ. Težko nosimo svoje težave. Raje pobegnemo pred njimi, na vse mogoče načine. Bolečine ne prenašamo dobro. Jezus je križ sprejel. Ni se upiral. Kljub temu, da je bil nedolžen, ni protestiral. Sprejel ga je zato, da bi nam pomagal nositi naše križe, da bi nam pokazal, da nas popolnoma razume, da nas ljubi do konca.

Gospod, pomagaj nam, da nam težave v življenju ne bodo krivica, ampak se bomo z njimi soočali in jih reševali.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Benjamin

3. postaja

Jezus pade prvič pod križem - PADEM

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

Več let nazaj sem zapadel v odvisnost. Droge sem se rešil s pomočjo narave. Pobral sem se tako, da sem začel hoditi v hribe. Zelo rad grem v gozd Martuljek. Enkrat ali dvakrat sem šel tja in na ta način sem se tudi očistil. Vse je v glavi, v glavi moraš počimati. Če si v mestu veš, da imaš vse na dosegu roke,

da lahko prideš do droge, če pa se odmakneš v naravo, stran od mesta, stran od ljudi, pa nimaš druge izbire, kot da vzdržiš. Narava je najboljša terapija. Trenutno še vedno jemljem tablete, vendar imam namen opustiti tudi to. Ko sem enkrat odšel v tujino, se je zgodilo, da tudi tablet nisem potreboval, nisem čutil potrebe po njih, pa čeprav sem jih imel s sabo. Potrebno je nekaj narediti, potrebna je sprememba okolja. Menim, da bi mi pomagalo, če bi odšel iz Slovenije.

Tudi Jezus je padel pod težo križa. Kot Bog bi lahko priklical angele, naj mu pomagajo nositi križ, da bi pokazal svojo moč in dokazal, da govori resnico. Vendar izbral je padec. Izbral je polomijo v naših očeh. Padel je zato, da bi razumel naše padce, da se nam lahko približa prav takrat, ko smo na tleh.

Gospod, prosimo te, pomagaj nam sprejeti naše padce in verjeti, da nas kljub padcem neizmerno ljubiš!

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

4. postaja

Jezus sreča svojo mater – MOJA MAMA

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

Ob misli na družino se spomnim se bolečino. Bolijo me spomini na odnose z mojimi starši. Boli me njihovo zanemarjanje. Boli me to, da nisem imel mamine ljubezni, tako kot so jo imeli drugi otroci. Z mamo sva bila velikokrat v sporu, sedaj pa sva v primerjavi s prej v boljšem odnosu in tega sem vesel. O stvareh iz preteklosti z mamo ne govorim in si tega tudi ne želim, saj ne verjamem, da bi našla skupni jezik. Videvava se približno enkrat na tri mesece, to mi veliko pomeni. Še vedno pa me zaboli, ker ima zaradi določenih stvari, do mene še vedno isti zbadljiv odnos. Tudi zaradi situacije v kateri sem trenutno. Včasih si želim tolažbe, dobim pa bolj občutek, da me obsoja. Sam sem skušal izboljšati odnos, ampak mislim, da več kot toliko ne gre, mislim, da drugače ne bo.

Jezus je bil obsojen za zločinca in krivoverca. Vsi ob poti so ga zasmehovali in ga tolkli. V tej sramoti se mu je približala njegova mati. Kako sramotno je bilo to tudi zanjo. Ampak ona mu je verjela! Pogledala ga je z najbolj sočutnim pogledom, saj je vsa njegova bolečina bolela tudi njo. Jezus ve, da naše matere niso bile tako sočutne, zato nam je s križa izročil svojo Mater.

Gospod Jezus, pomagaj nam verjeti, da je Marija sočutna tudi z našo bolečino, tako kot je bila pod križem sočutna s tabo.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

5. postaja

Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ – SPREJMEM POMOČ?

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

Tukaj, v dnevnem centru sem sprejel pomoč. Sprva mi je bilo pomoč težko sprejeti, ker sem prišel v novo okolje, med neznane ljudi. Sčasoma je postalo lažje, saj sem se navezal na ljudi v dnevnem centru, postal sem domač. Velikokrat znam tudi sam ponuditi pomoč, dela pomoči mi niso tuja. Ob tem se dobro počutim, zato bom v bližnji prihodnosti verjetno tudi sam delal kot prostovoljec. Vključen bom v kuharske delavnice in igranje pink ponka s starejšimi. Da ne bom samo deležen pomoči, ampak, da jo bom tudi sam nudil drugim.

Gašper

Jezus je Bog, pa je sprejel pomoč Simona iz Cirene. Lahko bi vztrajal, da on pa že zmore! Ne, sprejel je pomoč, ker nam je želel pokazati, da nemoč ni sramota. Vsi si želimo zmagovati, vsi si želimo biti močni, samozadostni. Pa nismo.

Potrebujemo drug drugega. On nas razume v naši nemoči. Takrat pride in nas dvigne.

Gospod, pomagaj nam sprejeti svojo nemoč, da bomo lahko skupaj iskali rešitve za naše težave.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

6. postaja

Veronika Jezusu obriše potni obraz – SOČUTJE, PROSIM!

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

V stiski lahko vedno računam na pomoč prijateljev in sicer zato, ker sem v preteklosti tudi jaz pomagal njim. Na splošno pomagam vsem, ne glede na to, ali so moji prijatelji ali pa popolni neznanci. Začutim stisko preprostih ljudi. Če imam denar, ljudem pomagam finančno. Pomagam tudi z delom ali pa vsaj dobrim nasvetom, npr: ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU, KI GA VODI ZDRAV UM! Mogoče človek tega nasveta ne bo takoj razumel. Razumel bo, če se zjutraj, ko se zbudi, najprej zahvali Bogu, da je zdrav in živ. Zdravo je meditirati in si pri tem večkrat ponoviti »ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU, KI GA VODI ZDRAV RAZUM.« Težava sodobne družbe je v tem, da vsi nekam hitimo in vsako

stvar hočemo ocenit. Pozabimo pa na naše bližnje, sosede, revne, bolne in predvsem na to, da smo vsi ljudje, ne glede na barvo kože in ne glede na to, ali je človek reven ali bogat. Za mene osebno je najbogatejši tisti človek, ki dela dobro vsakomur, ki ga srečuje na svoji poti. Ta človek je veliko bolj srečen kot tisti, ki je bogat. Za pravo srečo je potrebno zelo malo denarja.

Človek je družbeno bitje in zato mora čutiti, da ga imajo drugi radi in da jim z veseljem svojo ljubezen tudi vrača. Kaj lahko stori že sama družbena skupnost? Veliko, že če spremenimo sam šolski sistem. Otrokovo znanje v šoli ne bi smeli ocenjevati z ocenami. Tako otroka že od mladih nog naučimo, da ocenjuje sovrstnike, kar kvarno vpliva na celo njegovo življenje vnaprej. Šolski sistem danes, je še vedno stari Pruski sistem, katerega cilj je, da je človek v zrelem življenjskem obdobju poslušen in boječ. Torej, vsi moramo samo slepo slediti zakonom, ukazom in smo na neki način samo uradniki, policisti vojaki. Nihče pa nas ni naučil morale, etike in ustvarjalnega razmišljanja, katero bi nam naše življenje poenostavilo. Zazrli bi se vase, uredili svoj odnos do soljudi in vsakdo od nas bi bil pozoren do vseh, ki trpijo zaradi kakršnega koli razloga. Postali bi bolj sočutni do vseh ljudi in življenje bi postalo bolj prijazno do nas. Posledično bi ljudje postali srečnejši.

Zvone

Veronika se je prebila mimo vojakov in kričeče množice in je Jezusu z vso nežnostjo obrisala obraz. Bila je ena redkih, ki si je to upala storiti. Želela mu je pokazati, da ga ima rada. Ljubezen je iznajdljiva in vse premaga! Jezusu je bil ta znak sočutja gotovo velika opora in je za trenutek pozabil na grozno bolečino.

Gospod, pomagaj nam, da bomo zaupali v dobro, čeprav bomo redko naleteli na pravo sočutje in iskreno pomoč.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Neža

7. postaja

Jezus pade drugič pod križem – SPET NA TLEH

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

Velikokrat sem popustil, tako fizično kot tudi psihično. V življenju sem večkrat verjel napačnim ljudem. Mislil sem, da so moji pravi prijatelji, sam sem imel dobre namene, oni pa so to izkoristili. Doživel sem, da so me ljudje, ki sem jih imel za prave prijatelje, izdali zato, ker so materialne stvari postavili pred prijateljstvo. To se mi je zgodilo tudi pri dekletih. Sam sem se trudil za lepo zvezo, dajal sem vse od sebe, čez čas pa sem ugotovil, da sem samo jaz tisti, ki vlagam v zvezo in se trudim. Včasih se sprašujem, kaj je tista dobra, prava pot? Kaj je na tem svetu boljše, biti dober ali slab? Včasih vidim, da ljudje bolj spoštujejo tiste, ki so do njih slabi, kot pa tiste, ki so dobri do njih. Kljub temu sem odločen, da bom ostal takšen kot sem, zaradi slabih stvari, ki so se mi

zgodile ne bom še sam postal slab. Vztrajal bom na dobrem, vztrajal bom na tem, da bom dober do ljudi in upam, da sem naletel na nekoga, ki bo to spoštoval, na nekoga, ki ga bom tudi jaz spoštoval. Mislim, da sem z Božjo pomočjo in vero na dobri poti. Verjamem v to, da bodo šle stvari samo na boljše, ampak moram tudi sam kaj narediti za to. Pripravljen sem tudi na slabo, tudi to je del življenja. Sedaj bom to sprejemal drugače kot do zdaj, to bom jemal kot preizkušnje, ki jih je potrebno sprejeti in prebroditi. Preizkušnje bom lažje premagoval, ker vem, da nisem sam in to mi veliko pomeni. Ob meni je oseba, ki me spodbuja, prav tako pa tudi jaz spodbujam njo. Do nedavnega nisem imel volje do ničesar več, izgubil sem voljo do življenja, za nič več mi ni bilo mar. Zdaj se počutim drugače. Vem, da nisem sam, a skoraj celo življenje sem tako rekoč bil.

Smisel temu, da grem naprej, mi daje vera v dobro, da verjamem v to, da nimajo vsi ljudje slabih namenov. Verjamem v ljubezen, ljubezen dajem in čutim, da jo tudi prejeman od oseb, ki so mi pomembne. To mi daje največji zagon. Potrudil se bom za prave stvari v življenju.

Slaviša

Jezus je spet padel. Želi nam biti čisto blizu v naših padcih. Želi nam povedati, da padec ni konec, ni razlog za obup, ampak priložnost za iskanje nove poti, novih možnosti. Jezus je zbral vse sile in se ponovno vzdignil. Vabi nas, da ga posnemamo.

Gospod, pomagaj nam, da pri naših padcih ne bomo obupali, ampak zbrali vse moči, da se poberemo.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

TIHO SO

Tiho so, tiho so ...
Roke na križu razpete,
rane globoke skeleče.
Tiho so, ali res ne govore?
tiho so, kaj res nič ne povedo?

Tiho so, tiho so ...
Kaplje krvi presvete,
kot vroča reka deroče.
Tiho so, ali res ne govore?
Tiho so, kaj res nič ne povedo?

*Preglasne so, da bi jih slišal svet.
Pretežke, da bi jih doumel.*

Tiho so, tiho so ...
Pregrenke solze Marije,
ko bol srce ji prebije.
Tiho so, ali res ne govore?
Tiho so, kaj res nič ne povedo? Odp.

8. postaja

Jezus tolaži Jeruzalemske žene - TOLAŽBA

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

Tolažila me je evharistija. To je sveta skrivnost. Duhovniku sem izpovedal, da imam namen narediti samomor. Ko sem takrat šel k obhajilu, so mi noge drgetale. Od obhajila pa sem odšel miren, vesel, z močno voljo. Takrat mi je bilo lepše kot sedaj. Bog daje odpuščanje in blagoslov vsem, ki ga za to prosijo in se iskreno pokesajo.

Pred tridesetimi leti sem pred hotelom Slon srečal gospoda, 20 – 30 let starejšega od mene. Bil je elegantno urejen in jokal je. Gledal sem ga in vprašal: »Kaj jokate stric?« Odvrnil mi je: »Glejte zgornje nadstropje. Iz tam se je mesec

dni nazaj vrgla moja hči. Naredila je samomor.« Vprašal sem ga, če ima še kakšnega otroka. Rekel je, da ima še enega sina, ki pa ne more zapolniti njenega mesta. Oči so se mi orosile, glas mi je drgetal in komaj sem se vzdržal, da nisem še sam začel jokati. Rekel sem mu: »Vaša bolečina je moja bolečina. Solze ne pomagajo, to je storila višja sila. Napačno se je predati bolečini. Moški ne jokajo.« Zatem se je gospod umiril in mu je bilo lažje. Tega ne bom pozabil do konca življenja.

Budimir V.

Jezus je bil pretepen, ves v ranah, opešan in s težkim križem na ramah. Kljub temu je opazil žene, ki so jokale ob poti. Si predstavljaš? V vsej tej bolečini, ko bi vsak od nas gledal predse in čakal konec, je on videl njihovo stisko in jih potolažil. Še en znak ljubezni, za katero želi, da jo posnemamo.

Gospod, pomagaj nam, da bomo videli človeka ob sebi tudi takrat, ko bomo sami potrebovali tolažbo.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

9. postaja

Jezus pade tretjič pod križem – ZNOVA BOM VSTAL

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

V življenju me je najbolj potolkel hčerini odhod. Do sedemnajstega leta je živela pri meni, nato pa je odšla živeti k mojim staršem, ker je naša hiša zgorela. Potolklo me je tudi to, da je lagala in govorila, da me sploh ni več med živimi. Še danes ne vem zakaj, kaj je s tem mislila. Ni hotela imeti stikov z mano, še danes jih ne želi, kljub temu, da ji želim le pomagati. Odklanja stike, odklanja pogovor, ne sprejme nobene pomoči. Ne vem, kako bi ji lahko pomagala, ne vem, kako bi lahko prišla do nje. Ima fanta, ki ni dober do nje, meni pa se zdi, da je njej mar samo zanj. Mislim, da ne bo mogla zaživeti na bolje, dokler bo v odnosu z njim.

Razmišljam, kako bi jo lahko pripravila do tega, da spremeni svoje življenje, ampak zaenkrat ne najdem odgovora, ne najdem rešitve. Tega ne morem odmisлити, ni mi vseeno, saj je moja hči.

Upam, da bo prišel dan, ko se bo vrnila. Da bo prišla do mene in mi rekla »Mami, rabim pomoč.« Molim za to.

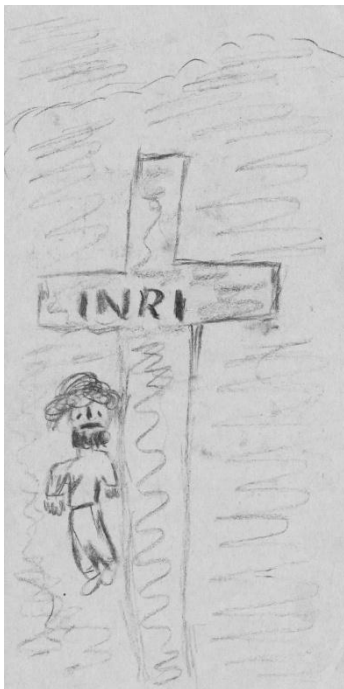
Dajana

Jezus je padel tudi tretjič. Si predstavljaš, kakšno zgražanje in posmeh je to prebudilo pri množici in vojakih? »Ti, ki praviš, da si Bog, pa ne boš zdržal?« Tudi tretjič je vstal. Ni važno, kako globoko padeš, Jezus ti je pokazal, da lahko vstaneš tudi takrat, ko bodo vsi drugi obupali nad tabo. On bo s teboj!

Gospod, prosimo te, bodi z nami v največji temi našega življenja in nas dvigni!

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Dajana

10. postaja

Jezusa slečejo – RAZVREDNOTEN

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

V življenju je najhujše, ko si ponižan. Ponižanega sem se počutil, ko sem izgubil svoje drage. Ponižanega sem se počutil, ko mi je želel škodovati človek, ki za to ni imel razloga, saj mu nisem storil nič slabega. Kljub vsem stvarem in dogodkom zaradi katerih sem se počutil ponižanega, se danes počutim več vrednega od tega. Vreden sem svojega dostojanstva, ker nikomur ne želim nič slabega. Nikomur se ne želim zameriti in komurkoli škodovati. Ne želim, da bi se zaradi mene kdo počutil ponižanega. Še danes se vsak dan zahvalim Bogu, da se je kljub slabim stvarem in bolečini, v mojem življenju vse izšlo tako, kot se je.

Kot da niso bili dovolj udarci, kot da ni bila dovolj trnjeva krona, križ, poniževanje, posmeh, ... so Jezusa na koncu slekli. Bil je ponižan do konca, vendar je ohranil dostojanstvo Boga. Ohranil ga je, ker kljub vsemu On ni ponižal, se ni maščeval, ampak je ostal zvest Resnici in Ljubezni.

Gospod, pomagaj nam, da ponižanja ne bomo maščevali z nasiljem, ampak bomo verjeli v svoje dostojanstvo, ki nam ga nihče ne more vzeti.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

11. postaja

Jezusa pribijejo na križ – NAMESTO ŽEBLJEV, BESEDE

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

Tri leta nazaj mi je umrla babica. Odšel sem k mami, ki pa me ni sprejela. Znorela je in rekla, da me noče videti. Odšel sem k očetu, ki je zbolel, zato sem prevzel skrb zanj. Očeta bolj spoštujem kot mamo, ker mi oče ni nikoli obrnil hrbta, tudi takrat ne, ko sem bil v Polju in ko sem mu razbil avto. Ko razmišljam o teh stvareh, mi je zelo težko. Težko mi je nekomu nekaj povedati, ker imam občutek, da bo vsak skočil in znorel. Spominjam se, da sem se pred maminimi izpadi in očitki zapiral v sobo, ona pa je prihitela za mano. Kasneje sem se zavaroval tako, da sem naredil zapahe na vratih, tudi omaro sem nastavil. Ljudje bi se lahko pogovarjali na mirnejši način. Razmišljam, kako bi sam

odreagiraj, če bi bil na mestu mojih staršev. Ne bi odreagiraj tako skrajno, tako burno. Z očetom sem se večkrat pogovarjal o tem, z ostalimi pa ne, ker niso bili razumevajoči.

Ko se mi v življenju zgodi kaj dobrega, mi je lažje, vidim svetlejšo prihodnost. Vidim nove načrte, nove možnosti, da lahko uresničim tisto, kar sem si vedno želel. Vsaka stvar je za nekaj dobra. V vsakem dnevu je nekaj svetlega. Seveda je tudi temno, ampak poudarek je treba dajati na svetlobi. Že to, da me nekdo nekaj vpraša, da si zame vzame čas, to mi ogromno pomeni. Še nihče si ni na tak način vzel časa zame, še oče ne, kaj šele mama.

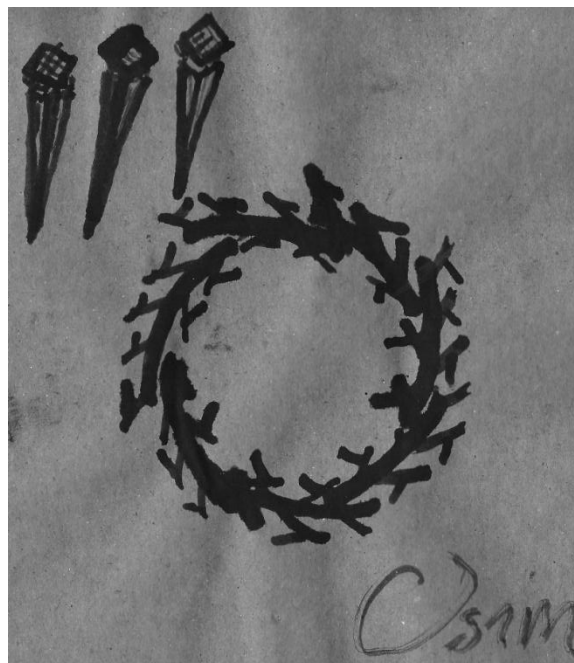
Benjamin K.

Jezusu so roke in noge z žebli pribili na križ. Niti sam Božji sin se ni izognil trpljenju. Še več, s polno zavestjo je pretrpel zverinsko mučenje in križanje. To je zmogel, ker je verjel v vstajenje! Tudi mi moramo v življenju trpeti. Če trpljenje sprejmemo z jezo in krivico, se iz njega rojeva pekel, če pa ga sprejmemo z ljubeznijo, se bo iz tega rodilo novo življenje!

Gospod, prosimo te, pomagaj nam sprejeti trpljenje kot pot do lepšega življenja!

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Osim

12. postaja

Jezus umre na križu - SAM

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

Zdaj sem najbolj osamljen. Prej sem vedno imel kakšno družbo, zdaj pa bivam v bivalni enoti in sem sam. Ponoči se zbudim in ni nikjer nikogar. Prej je vedno bil kdo. Zdaj mi to manjka. Manjka mi eno življenje zraven. Sem si rekel, da si bom ob socialki kupil papagaja. Da bo vsaj še eno bitje oddajalo kakšne zvoke. Osamljenost premagujem s kakšnim cigaretom, pijačo, z obiski na Poljancu, v Štepanjcu, pri sestrah v Savljah in kdaj pri vas v dnevnem centru.

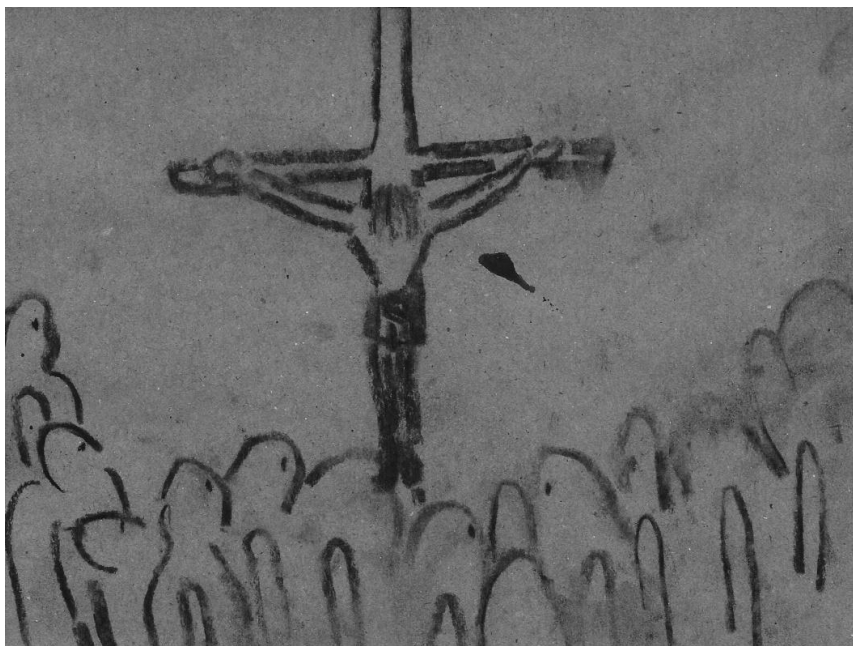
Stanko S.

Mogoče se ti zdi, da te je Bog zapustil ali da v tem bednem življenju sploh ne more obstajati. Jezus pozna tudi to tvojo bolečino. Tudi On je na križu zavpil: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« Ni več čutil tolažeče Očetove navzočnosti. Počutil se je popolnoma samega!

Gospod, pomagaj nam verjeti, da si vedno z nami, tudi takrat, ko se počutimo čisto sami na tem svetu.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

13. postaja

Jezusa snamejo s križa in ga položijo materi v naročje – OBUP ALI NOV ZAČETEK?

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

V življenju je prišlo obdobje, ko sem že skoraj popolnoma obupala in rešitev videla samo še v tem, da končam s svojim življenjem. Do tega ni prišlo, ker so mi ob strani stali prijatelji, ki so mi pomagali in me dvignili. Obupovala sem, ker mi je bilo težko, bilo mi je hudo, nisem več videla izhoda iz takratne situacije. Kako sem se v tistem obdobju počutila, je težko opisati z besedami. Potrebuješ moč, čas in prijatelje. Prav tako pa moraš biti sam pripravljen poslušati in sprejeti pomoč.

Vidim luč na koncu tunela, vem pa, da je potrebno še marsikaj spremeniti, da bo šlo v življenju še na boljše. Pri tem mi dajejo moč prijatelji in človek, ki me ima rad in me podpira.

Jezusovo truplo so sneli s križa in ga položili Mariji v naročje. Kaj je morala takrat čutiti? Bog ji je obljubil, da bo otrok, ki ga bo rodila, Božji sin. In zdaj? Obsojen in umorjen kot zločinec, zapuščen od vseh, ji mrtev leži v naročju! Kje je Bog? Kje je njegova obljuba? Njeno zaupanje je moralo biti neomajno, da je lahko z ljubeznijo vztrajala do konca in verjela, da je Bog ni prevaral, da po smrti pride nov začetek, novo upanje za vse ljudi!

Gospod, pomagaj nam verjeti, da nas ljubiš vedno, ne glede na to, kako težka je situacija, v kateri smo se znašli.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

14. postaja

Jezusa položijo v grob – VSAJ ZAUPAM LAHKO

Molimo te, Kristus in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil!

Izbiram težjo pot. Že celo življenje sem na težki poti, ampak vem, da je to tista, ki vodi v življenje. Gre bolj počasi, ampak gre in to je pomembno. Verjamem v boljše čase, zakaj pa ne? Prej sem dosegal boljše življenje, imel sem stanovanje, službo, tudi zdrav sem bil. Zaradi situacije v kateri sem trenutno, tudi zaradi bolezni, pa se mi zdi, da to dosegam bolj neuspešno. Ni pa vse črno, saj v trenutni situaciji uspešno premagujem odvisnost, še cigarete bom nehal kaditi. Verjamem, da bom s pomočjo dobrih ljudi, prijateljev, ki mi dajejo močno voljo dosegel boljše življenje. Če nimaš volje in zaupanja nimaš nič. Bistvo je v tem, da zaupaš, ampak ne smeš zaupati vsakemu. Verjamem v boljšo prihodnost, v boljše življenje, verjamem v dobre ljudi.

Milan Horvat

Jezusa so položili v grob. Vsako upanje tistih, ki so verjeli, da je Božji Sin, ki jih bo odrešil, je umrlo in bilo z njim pokopano v grob. Kakšen nesmisel, kakšen obup! Toda vedi, brez smrti, brez popolne odpovedi sebi, svojim starim navadam, svojim starim željam, se ne moreš roditi v novo življenje, ne moreš začeti nečesa lepšega. Smrt starega človeka je začetek življenja za novega človeka, ki v tebi čaka, da se prebudi! Steci mu naproti!

Gospod, pomagaj nam, da bomo opustili svoje navade, ki nas uničujejo in zaživelili novo življenje!

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

Sebastjan

GLE DAM TELO

Gledam telo, razpeto na križ,
iz ran še teče, teče kri.

Gledam obraz, ljubeznivo zre na nas ljudi,
iz ran še teče, teče kri.

Gledam srce, stokrat prebodeno za nas,
iz ran še teče, teče kri.